

[Birte Weiss]

pa, har vi den samme lille tvivl om, hvorvidt det her er den rigtige måde at bygge det op på, men vi vil være særdeles åbne i de drøftelser, der skal finde sted i Mærkedsudvalget.

Jeg vil også benytte lejligheden til at sige, at vi i øvrigt forventer, at der i de kommende måneder rundt omkring på danske uddannelsesinstitutioner helt spontant vil opstå ideer og initiativer til, hvordan man kan knytte kontakter til kolleger i de østeuropæiske lande – måske ikke på dem alle, men nogle steder er man altså mere idérig end andre.

Jeg vil benytte behandlingen af dette forslag til at bede om, at vi – og det er så ministeren og Folketinget – i dag kan bekræfte hinanden i, at når den slags initiativer opstår, skal vi ikke være paragrafryttere, så skal vi ikke sætte os ned med en rød blyant og sige: Nej, det er ikke forudset i den og den handlingsplan eller i det og det budget. Nej, vi skal være åbne. Det, der sker nu, er nemlig så spændende og så vigtigt for den europæiske fællesskabsfølelse, eller hvad vi skal kalde det, at vi bliver nødt til at være fleksible og måske også indimellem bøje paragrafferne en smule. Jeg tror nemlig på, at det selvgroede, decentrale samarbejde er en meget god måde at udmønte den samarbejdsvilje på, som også er det bærende for SF's forslag. Det skal vi så gøre, så meget vi overhovedet kan, mens vi i Mærkedsudvalget overvejer, hvordan vi kan bygge videre på det forslag, som er til behandling i dag.

Hvis jeg skal udtrykke det meget formelt, må det være, at vi er åbne over for de tanker, SF har. Vi er en smule i tvivl om formen. Først og fremmest er det efter vores opfattelse meget vigtigt, at vi matcher det med den udvikling, der rent faktisk har fundet sted i forhold til åbningen af de eksisterende aftaler. Men at der er behov for at fortsætte og sætte ekstra drøn på den udvikling – det skal der ikke være tvivl om.

Eva Møller (KF):

Også jeg kan naturligvis i et vist omfang med hensyn til de generelle bemærkninger henvise til, hvad jeg sagde under det tidligere forslag om opbygningen af et Kultur-Eureka.

Jeg vil dog alligevel gerne indlede med at sige, at også her gælder det, at vi er positive over for de mål og intentioner, som ligger i SF's forslag. Vi har et samarbejde på mange områder, og vi har en lang og en god tradition også for

internationalt samarbejde på det uddannelsespolitiske område.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi gør os klart, at da man inden for EF lavede Erasmus-projektet med udveksling af studerende, lagde vi vægt på, at man samtidig fik et nordisk projekt, det såkaldte Nordplus, som også handlede om udveksling af studerende.

I sidste måned var der ingen diskussion fra nogen partier i Folketinget om, at vi meget gerne udbyggede samarbejdet med de østeuropæiske lande på det uddannelsespolitiske område, efterhånden som der var ønske om det. Jeg mener, det er vigtigt, at vi på alle områder samarbejder uddannelsespolitisk – inden for Norden, inden for Europa, inden for EF, inden for Europarådet, inden for UNESCO – på alle de felter, vi overhovedet kan tænke os. Det er der også i Danmark en lang og en god tradition for. Vi ved, at adelens og senere det højere borgerskabs sønner – dengang var der ingen, der tænkte på døtrene, med skam at melde – tog ud i Europa for at fuldende deres opdragelse og deres uddannelse, for ellers var man ikke en god samfundsborger. Vi ved, at senere drog kunstnere af alle arter ud, og senere igen blev det håndværkerne, der gik på valsen.

Jeg kan helt tilslutte mig det, som fru Birte Weiss sagde på Socialdemokratiets vegne om, at det er vigtigt, når vi taler om uddannelsesudveksling, at det så gælder alle former for uddannelse – at man har mulighed for at udveksle erfaringer og få gavn af dem hele vejen rundt.

Men jeg mener heller ikke, at vi på dette felt har brug for at udarbejde en enstrengt linje, gennem hvilken samarbejdet på det uddannelsespolitiske område skal foregå. Jeg mener, at vi skal fortsætte, som vi gør nu, og lade tingene udvikle sig inden for alle de samarbejdsmuligheder, vi har.

Jeg skal understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti lægger megen vægt på, at vi i videst muligt omfang får anerkendt eksamensbeviser fra det ene land til det andet land, og det gælder i en bred forstand – ikke alene inden for Europa.

Men altså endnu en gang: Tilslutning til mål og intentioner, men ikke til netop denne måde at gøre det på.

Hanne Severinsen (V):

Som man kan høre, er der ikke megen uenig-